

ת"פ 24608/10/16 - מדינת ישראל נגד שרון קלנדרוב

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 24608-10-16 מדינת ישראל נ' קלנדרוב(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
שרון קלנדרוב

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי צפיר

ב"כ הנאשם עו"ד ברנשטיין

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, עובר למועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג נשואים מזה כ- 12 שנים ולהם 3 ילדים. כ- 3 חודשים עובר לאירוע המתואר בכתב האישום החלו הנאשם והמתלוננת בהליכי גירושין.

ביום 18.10.16, בשעות הערב, שהתה המתלוננת בביתם בראשון לציון לאחר ששבה מחופשה עם הוריה והילדים. בשעה 22.15 או בסמוך לכך, התפתח ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת על רקע רצון הנאשם לקחת את הילדים לחופשה בצפון הארץ. אז, התקשרה המתלוננת להוריה שיגיעו לביתם.

לאחר ששמע הנאשם כי המתלוננת התקשרה להוריה, אמר לה, בנוכחות ילדיהם "אל תדאגי, אני אחתוך אותך חיה, אני אחתוך אותך...אני אקרע את הפנים שלך... מהשבוע הבא אני אעשה לך קרקס, את תבכי דם, ייצא לך דם, הילדים אתי לכל החיים... אלוהים לא יעזור לך, אבא שלך לא ולא אמא שלך, אלוהים לא יעזור לך גם, אני אראה לך מה זה".

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם וציינה כי הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירה בה הורשע והם שלומו ובטחונו הפיזי והנפשי של הציבור בכלל ושל התא המשפחתי בפרט. עוד הדגישה כי הנאשם השמיע דברי האיום כלפי המתלוננת בנוכחות ילדיהם ועשה שימוש בתיאורים גרפיים נרחבים.

עוד ציינה כי מתחם העונש ההולם משתנה בהתאם לנסיבות כל מקרה.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 9 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו. אולם, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם ממשיך לחוש נפגע, שלל נזקקות טיפולית וכי עדיין קיים סיכון מצידו. כמו כן, המתלוננת הביעה חשש כי הנאשם יתנכל לה.

עוד ציינה כי הזוג מצוי אמנם בהליך גירושין, אך הקשר ביניהם ימשך לאור העובדה כי להם ילדים משותפים.

ב"כ המאשימה עתרה להשתת עונש של 3 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם אדם נורמטיבי, בן 47 שנים, נעדר עבר פלילי, שירת שירות צבאי מלא בסדיר ובמילואים.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי האירוע התרחש עת היה צריך הנאשם לאסוף את הילדים על מנת שישהו עמו בסוף השבוע, המתלוננת סירבה להביאם והתפתח ויכוח בין השניים.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במעשיו, הן במשטרה והן בבית המשפט, נטל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה באופן מלא עם רשויות אכיפת החוק ועם שירות המבחן. מזה 11 חודשים הוא אינו מתגורר בבית. הקשר היחיד שיש לנאשם עם המתלוננת הוא בכל הקשור לילדים. עוד ציין כי כעת הנאשם מצוי במערכת יחסים זוגית חדשה וכי הליך הגירושין בינו לבין המתלוננת בשלביו הסופיים.

ב"כ הנאשם התייחס לתסקיר שירות המבחן בו צויין כי הסיכוי להישנות העבירה מצד הנאשם אינו גבוה וכי העובדה שהנאשם שלל נזקקות טיפולית, אינה צריכה לעמוד לו לרועץ. מדובר באירוע נקודתי של איבוד שליטה, אין הדבר אומר כי הנאשם זקוק לטיפול.

לדידו של ב"כ הנאשם הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הינו מאסר מותנה. ב"כ הנאשם עותר כי יושת על הנאשם עונש הצופה פני עתיד אשר לא יפגע ביכולתו לפרנס את משפחתו. לחילופין, באם בית המשפט לא ישית עליו עונש של מאסר מותנה, עתר ב"כ הנאשם לעונש מידתי ומתון אשר ניתן יהא לרצותו בדרך של

הנאשם הביע חרטה על מעשיו בפני בית המשפט וסיפר כי המעשה זר לאורחות חייו.

אחיו של הנאשם העיד מטעמו וסיפר כי אחיו אדם נורמטיבי, איש משפחה ובית. יחסיו עם רעייתו לה הוא נשוי 12 שנים עלו על שרטון. עוד ציין כי מדובר באירוע חד פעמי. אין לו ספק כי אחיו למד לקח. עוד סיפר כי הן לנאשם והן לילדיו קשה העובדה כי הם אינם מתראים מדי יום והוא ביקש מבית המשפט להימנע להשית על אחיו עונש ממש שיגרום עוול לילדיו.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 46 שנים, מצוי בהליך גירושין ואב ל- 3 ילדים. עובד מזה כ- 16 שנים כעצמאי בתחום התכשיטנות.

הנאשם תאר את מערכת יחסיו עם המתלוננת שהיתה רצופת קשיים וקונפליקטים, שהתעצמו במהלך השנתיים האחרונות, עד אשר ביקשה המתלוננת לפתוח בהליכי גירושין. לדבריו, ביצע את העבירה מתוך כעס ובמהלך ריב, אולם נטה להשליך את מצבו על גורמים חיצוניים ובעיקר על המתלוננת. הוא מסר כי מאז העבירה הוא מצוי בנתק מוחלט מהמתלוננת. עם זאת, לצד עמדתו כי כיום גרושתו אינה מעסיקה אותו, התרשם שירות המבחן כי הוא מחזיק בכעס כלפיה וכלפי המצב בו מצוי. הנאשם שלל נזקקות טיפולית ולדבריו, לאור הזוגיות החדשה בה מצוי אינו זקוק לטיפול.

עלה חשד בדבר מעורבותו של הנאשם בתחום ההימורים ושירות המבחן סבור כי קיים פער בין דיווחיו לבין התנהלותו בתחום זה.

המתלוננת סיפרה על מערכת יחסיה עם הנאשם לאורך השנים ובאשר למצב כיום ציינה כי הנאשם אינו יוצר עימה קשר, אולם היא הביעה חשש מהתנהגויות והתנכלויות לא ישירות מצידו, כמו גם שיתוף ילדיהם במתרחש ביניהם ובהליך המשפטי.

שירות המבחן סבור כי הגם שהנאשם מקפיד שלא ליצור קשר עם המתלוננת, הוא ממשיך לנקוט בעמדות המשליכות את האחריות על מצבו על הסביבה ומחזיק בתחושות של פגיעה, כעס והשפלה. לפיכך סבור שירות המבחן כי על הנאשם לעבור הליך טיפולי על מנת לצמצם מרמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד, אולם הנאשם שולל, כאמור, צרכים טיפוליים.

לאור אלה, אין שירות המבחן יכול לבוא בהמלצה.

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה הדרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין. בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. לאחר מכן, יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע על ידו, תוך התחשבות גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40יא לחוק.

אין להקל ראש במעשיו של הנאשם. הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית.

עבירת האיומים היא עבירה הפוגעת בשלוות נפשו של הפרט ובמניעת הפחדתו והקנטתו. כך גם נפגע חופש הבחירה של הפרט (ראה רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 105, 95; רע"פ 1178/97 כהנא נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 270, 266; ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 378).

בתי המשפט התייחסו לכך:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום" (רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96).

עיון בענישה הנוהגת בעבירת האיומים מעלה כי הוא נע במנעד רחב. במקרה דנן, מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

בענייננו מדובר באיומים בוטים וקשים שמטרתם להטיל את חיתיתו של הנאשם על המתלוננת, היא גרושתו.

הנאשם נעדר עבר פלילי והודה באשמה ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי. עם זאת, נטילת האחריות אינה מלאה והוא נוטה להשליך אחריות על המתלוננת.

בכך ובכך שהנאשם לא נרתם להליך טיפולי, לו הוא נזקק לטעמו של שירות המבחן, יש כדי להביא לחשש מפני הישנות העבירות בעתיד.

לאחר שיקול מכלול השיקולים הצריכים לענין ובכלל זה את העובדה כי זה העונש הראשון המוטל על הנאשם, אני גוזרת עליו -

45 ימי מאסר לריצוי בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, כהמלצת הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 20/11/17.

חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 18/1/18 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ח, 06 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.